

[Morten Lange.]

ningen af, at vi har fået denne debat, er, at vi har fået anledning til at udtale os om det ressourcelægningsforsøg, vi her er blevet oplyst om. Jeg kan tilføje, at det forekommer mig, at man ikke i væsentlig grad har løst nogen af de problemer, der foreligger, og altså ikke bidraget til at udfylde det socialdemokratiske handlingsprogram, hvilket vi ser på med sorg.

Jeg skal ikke ved denne lejlighed udtale mig om den konkrete levnedsmiddellovgivning; den udtalte vi os om for ikke så forfærdelig længe siden, og den kommer vi til at udtale os om inden så forfærdelig længe igen, og det vil da være på et noget mere solidt grundlag, end at vi her blot taler om alt, hvad hjertet kan begære, for igen at komme med et citat.

Jeg skal blot nævne en enkelt ting, nemlig det, at det forekommer mig, at ind i hele billedet kommer der en ganske vigtig faktor og en ganske vanskelig faktor, nemlig spørgsmålet om en kontrol med de importerede fødevarer, noget, som åbenbart giver en række problemer, som vi ikke har noget apparat til at behandle med nogenlunde sikkerhed. Jeg kan give et meget nemt eksempel på det. Vi har en udmærket lov i Danmark til beskyttelse af, at vores honning er et nogenlunde hæderligt produkt, fri for bipest og meget andet godt; men vi har ingen som helst garanti for, at den importerede honning ikke er bipestbefængt. Det er den i vid udstrækning til ret stor skade for danske biavlere og i det hele taget til almindelig bekymring for honningens kvalitet.

På dette område er der sikkert mange andre udmærkede ting, vi kunne grave ned i, men som sagt, jeg synes ikke, at denne anledning er velegnet til at tage spørgsmålet om levnedsmiddellovgivningens konkrete indhold op, derimod nok spørgsmålet om administrationen. Og dér er der efter min mening grund til at sætte et alvorligt spørgsmålstegn ved, om de omrokeringer, man her har foreslået på det administrative område, nær løser den helhedsbetragtning, som må ligge bag ved en levnedsmiddellovgivning, før den kan blive administreret med sikkerhed og først og fremmest administreret uden ubilligt hensyn til de enkelte leds økonomiske, erhvervsmæssige og andre særinteresser.

Johan Philipson: Fru Gerda Møller fik sagt noget, som formodentlig og forhåbentlig blev sagt af vanvare, nemlig: de lande, der har deltaget i internationalt salgssarbejde i et helt andet omfang, end vi har gjort. Det er jo vitterlig forkert. Jeg er en af dem, der i 20 år har deltaget i internationalt salgssarbejde — og det er dog trods alt Danmark, der har haft de største vanskeligheder med at få sine produkter solgt — og jeg kender i hvert fald ingen andre landbrugseksporterende lande, der har haft et salgssarbejde tilnærmelsesvis af det omfang, som vi har haft.

Må jeg så få sagt — og jeg vil jo i debatten øjeblikkelig blive identificeret som producenten af landbrugsvarer, hvilket for så vidt er korrekt — at forbrugerne kan få de kontrolforanstaltninger, de ønsker sig, men de må bare også regne med, at de kommer til at betale for dem. Det er ganske logisk. Der er jo lidt forkert i logikken: man ønsker så stærkt ydre kontrolforanstaltninger, og så er kendsgerningen den, at nogle millioner af os dog rejser sydpå til Spanien osv. og befinder os særdeles godt derved.

Jeg har i øjeblikket ingen vurdering af, hvorvidt det nye, der kommer, bliver mindre administrativt krævende end det, vi har, og fru Dagmar Andreasen har jo så soleklar ret, når hun siger, at det hidtidige system er formet som lapper på det foregående, men sådan måtte det jo være under en udvikling, der er løbet stærkt. Hvorvidt det nye så er administrativt bedre end det, vi har, sætter jeg et meget stort spørgsmålstegn ved.

Jeg skal ikke deltage i slagsmålet om, hvor denne lovgivning skal høre hjemme, med én undtagelse. Af hensyn til den betydelige eksport, vi har, de 7,2 milliarder kr., så kan det ikke nytte, at man skubber nogle af afgørelserne hen under forureningsministeriet. Der er ikke megen mening i at anvende 60-70 mill. kr. i reklameomkostninger over den ganske jord for at få solgt nogle varer, og at man så ved en beslutning i regeringen eller her i tinget henlægger administrationen til forureningsministeriet, hvad der automatisk ude i verden vil virke imod os; det beder jeg økonomi- og budgetministeren, der har ansvaret for, at vi får balance i udenrigshandelen, overveje meget nøje, inden han endeligt beslutter sig.